

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. ledna 2024 odvolání uprchlého **obžalovaného A.P.**, narozeného xxx v xxx, a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze z 1. září 2023, č. j. 1 T 10/2021-1413, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se obě podaná odvolání **zamítají**.

Odůvodnění:

- Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze** byl obžalovaný A.P., stíhaný jako uprchlý podle § 302 a násl. tr. ř., odsouzen pro zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku za použití § 313 tr. zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr. zákoníku a zločin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Za oba sbíhající se zvláště závažné zločiny mu byl uložen podle § 311 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 108 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti jedna let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.
- Podle zjištění soudu prvního stupně se měl obžalovaný trestné činnosti dopustit tak, že v úmyslu aktivně podpořit v ozbrojeném konfliktu na východě Ukrajiny separatistické skupiny, které usilují v rozporu s ukrajinskou ústavou o násilné odtržení části území od Ukrajiny a vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky (dále i jen „DNR“), vycestoval 1. prosince 2016 letecky z Prahy do Rostova na Donu v Rusku, odkud odjel taxíkem na Ukrajinu, kde se po příjezdu na území ovládané vojensky organizovanými jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky, která byla separatisty v rozporu s ukrajinskou ústavou vyhlášena dne 7. dubna 2014 jako nezávislý stát a na jimi ovládaném území byly vytvořeny některé kvazi státní struktury s vojenskými a bezpečnostními složkami, nechal vyzbrojit a vystrojit, podílel se jako odstřelovač a velitel čety na různých vojenských úkolech jako je hlídková a strážní služba a aktivně se přinejmenším na letišti v Doněcku, v Horlivce, Charcyzku a Jasyňuvatě zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám v řadách tzv. republikánské gardy, kde působil nejprve jako odstřelovač a následně jako velitel čety, přičemž jako odstřelovač usmrtil nejméně čtyři příslušníky ukrajinských vládních jednotek a ve vojenských strukturách tzv. Doněcké lidové republiky působil nejméně do zahájení trestního stíhání dne 31. března 2020.
- Proti rozsudku podal **odvolání** jednak obhájce, který tak učinil jménem uprchlého obžalovaného, a směřoval jej proti výroku o vině i proti výroku o trestu a dále pak státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, který odvolání podal v neprospěch obžalovaného, ovšem pouze proti výroku o trestu. Obě odvolání jsou včasná, dostatečně odůvodněná a podána k tomu oprávněnými osobami.
- Obhájce v odvolání předně namítá, že ani po zrušení v pořadí již druhého rozsudku nebyl ve věci po doplnění dokazování dostatečně zjištěn skutkový stav, když nalézací soud opětovně nedostal závazným pokynům plynoucím z kasačního rozhodnutí Vrchního soudu. Nově opatřený důkaz v podobě odborného vyjádření odpovídá pouze na obecně položené otázky ohledně existence konfliktu na východní Ukrajině, konkrétní spojitost s činností obžalovaného zpracovatel uvedl až

Shodu s prvopisem potvrzuje S.O.

v rámci odpovědi na otázku, zda byly během zpracování vyjádření zjištěny nějaké další podstatné skutečnosti. Ze spisu neplyne, jak byl zpracovatel odborného vyjádření k hlavnímu líčení předvolán a během jeho výslechu nebyly položeny žádné otázky, které by se týkaly samotné aktivní bojové činnosti obžalovaného, ve smyslu prokázání usmrcení nejméně čtyř osob, což je soudem obžalovanému oproti předchozím rozsudkům kladeno za vinu. Úprava skutkových zjištění proto nemá v provedeném dokazování dostatečný podklad. Dále zdůrazňuje, že zpracovatel odborného vyjádření uvedl, že většinu dat získal ze sociálních sítí bez možnosti geolokace z metadat, nemluvě o tom, že i metadata elektronických souborů mohou být upraveny, tedy ani ty nejsou spolehlivým zdrojem informací. Doplnění dokazování nevedlo z pohledu obhajoby k ověření údajů z FB profilu obžalovaného a nalézací soud měl proto rozhodnout v duchu zásady *in dubio pro reo* a obžalovaného obžaloby zprostit. Závěrem obhájce vyslovil názor, že i pokud by byl skutkový stav prokázán bez důvodných pochybností, k čemuž nedošlo, neodpovídala by Městským soudem zvolená právní kvalifikace, neboť maximálně mohla být naplněna skutková podstata trestného činu účasti na nestátní ozbrojené skupině zaměřené na působení v ozbrojeném konfliktu podle § 321a tr. zákoníku. Obhájce navrhl, aby Vrchní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, zejména za účelem důkladného výslechu zpracovatele odborného vyjádření soudem, který by eventuálně mohl být proveden i v rámci odvolacího řízení.

5. Státní zástupce ve svém odvolání namítnul, že pokud Městský soud v napadeném rozsudku jednání obžalovaného kvalifikoval v souladu s obžalobou jako zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku a nikoliv toliko podle § 311 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, tedy shledal i znak kvalifikované skutkové podstaty spočívající ve způsobení smrti, je navýšení výměry trestu odnětí svobody o pouhý jeden rok, z dvaceti na jednadvacet let, nedostatečné. Nalézací soud podle jeho názoru dostatečně nezohlednil délku páčání trestné činnosti, způsobení těžšího následku v podobě usmrcení nejméně čtyř osob a trestní minulost obžalovaného, což vylučuje uložení trestu při spodní hranici zvýšené zákonné trestní sazby a trest je proto možno označit za nepřiměřeně mírný. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. pouze ve výroku o trestu zrušil a podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. ř. sám ve věci rozhodl tak, že při nezměněném výroku o vině obžalovanému uloží úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti pěti let, pro jehož výkon bude zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou.
6. **Vrchní soud v Praze přezkoumal** z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost celého výroku napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu předcházejícího řízení, a to z hlediska vytýkaných vad, když žádné jiné vady, které nebyly vytýkány a současně by mohly mít vliv na správnost napadeného výroku nezjistil, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
7. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a nedošlo v něm k žádným podstatným vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaného na obhajobu, splněny byly rovněž zákonné podmínky pro vedení řízení jako proti uprchlému. Nalézací soud napodruhé již reflektoval důvody, pro které byly jeho předchozí rozsudky ve věci zrušeny, tedy opatřil a k důkazu provedl odborné vyjádření k militárním aspektům situace na východní Ukrajině a vyslechl i jeho zpracovatele plk. gšt. Mgr. Otakara Foltýna. Pouze na okraj a pro úplnost odvolací soud uvádí, že Mgr. Foltýn měl jako zpracovatel odborného vyjádření po přiměřeném poučení jako znalec podat ústní vysvětlení, a nikoliv být slyšen jako svědek (blíže viz Vyks 9/2003-III.). Jde nicméně o nedostatek ryze formální bez dopadu na obsah odborného vyjádření a jeho ústní doplnění, tedy bez vlivu na správnost skutkových zjištění a procesní použitelnost vyjádření jakožto relevantního důkazu.
8. Městský soud provedl dokazování v duchu zásad *materiální pravdy* zakotvené v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., tedy v takovém rozsahu, aby bylo možno učinit správné skutkové závěry i věc posoudit po právní stránce. Důkazy potřebné pro zjištění toho, zda se skutek stal, zda tento spáchal

obžalovaný, z jakých pohnutek, jaké jsou okolnosti mající vliv na škodlivost činu pro společnost, jaký je následek jeho jednání a co vedlo k trestné činnosti, byly opatřeny z větší části v přípravném řízení a částečně doplněny v řízení před soudem.

9. Provedené důkazy soud prvního stupně hodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech i v celém souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení, přičemž postupoval logicky správně a vyvodil řádně zdůvodněné závěry, o nichž nejsou žádné důvodné pochybnosti, postupoval v duchu zásady *volného hodnocení důkazů* zakotvené v § 2 odst. 6 tr. ř. Správně zjistil a popsal jednání obžalovaného a bezpečně vyloučil jeho obhajobu. Městský soud logicky dovodil, jaké názory obžalovaný během života v Česku zastával a popsal jeho radikalizaci (viz výpovědi svědků V., N., D. a V., odstavce 7. – 9. a 12.), opuštění České republiky s úmyslem zapojit se do bojů proti Ukrajině na straně proruských separatistů (viz svědci, FB profil včetně komunikace, rozhovory poskytnuté obžalovaným, výsledky mezinárodní právní pomoci a odborné vyjádření včetně výslechu zpracovatele, odstavce 7. – 9., 12., 16., 17., 18., 21. – 23.), vyložil smysl boje směřující k likvidaci ústavního zřízení Ukrajiny, jeho teroristickou povahu a skutečnost, že DNR je současně organizovanou zločineckou skupinou (viz odstavce 40. – 42.), popsal samotné zapojení obžalovaného do struktur DNR, jeho opakovanou přímou účast v boji a to včetně usmrcení nejméně čtyř osob (viz odstavce 24. – 35. a 43.). V žádném případě nedošlo k tomu, že by některý významný důkaz nebo okolnost nalézací soud pominul, že by některý důkaz hodnotil v rozporu s jeho obsahem, nebo že by z důkazů vyvodil závěry, které z nich logicky nevyplývají. Skutková zjištění, která nalézací soud učinil, jsou správná a úplná, když mají oporu ve výsledcích dokazování. Správným a přesvědčivě vyargumentovaným skutkovým závěrům odpovídá i Městským soudem zvolená právní kvalifikace jednání obžalovaného (viz odstavce 38. – 49.). Řádně a logicky je odůvodněn i navazující výrok o trestu (viz odstavce 50. – 57.).
10. K jednotlivým **námítkám odvolatelů** lze předeslat, že je odvolací soud vyhodnotil jako nedůvodné. **Obhajoba** považuje rozsah doplnění dokazování nalézacím soudem za nedostatečný, domnívá se, že odborné vyjádření nebylo zadáno a zpracovatel vyslechnut v dostatečném rozsahu, což podporuje citacemi z odstavců 11. a 13. druhého kasačního rozhodnutí odvolacího soudu. S tímto hodnocením se nelze ztotožnit. Otázky položil Městský soud v podstatě v odpovídajícím rozsahu, byť formulace některých mohly být ve vztahu k účasti obžalovaného konkrétnější, nicméně tato okolnost nevedla k vágním nebo nedostatečným odpovědím ze strany zpracovatele. Plk. gšt. Mgr. Foltýn, díky své vysoké odbornosti a skutečnosti, že obdobná vyjádření již zpracovával, odpověděl v písemném vyhotovení odborného vyjádření naprosto jasně, vyčerpávajícím způsobem, a to i ve směru ke konkrétní účasti obžalovaného a současně vyložil, jak k závěrům došel. Pokud odborné vyjádření v písemné podobě bylo takto detailní a pro potřeby rozhodnutí ve věci vyčerpávající, je nerozhodné, zda byla ta která otázka formulována dostatečně konkrétně a samozřejmě i to, že soud na zpracovatele během jeho výslechu neměl další doplňující otázky, neboť jich nebylo třeba. V tomto směru nutno zdůraznit, že odvolatel (obhájce) se výslechu účastnil a dostal prostor pro položení otázek, tedy těžko nyní může namítat, že měly být položeny další otázky, když je sám nepoložil. Námítka je také vágní, když není uvedeno, co dalšího by měl zpracovatel sdělit, jaké otázky by měly zaznít. Proto je nedůvodný i návrh obhajoby na doplnění dokazování opětovným výslechem zpracovatele.
11. Je bezpečně prokázáno, že obžalovaný P. se jako účastník Republikánské gardy tzv. Doněcké lidové republiky dlouhodobě účastnil na nepřátelství proti ozbrojeným silám Ukrajiny. Jeho výskyt v místech, které uváděl na svém FB profilu, v komunikaci a v rozhovorech pro média byl geolokací potvrzen. Pohyb obžalovaného v jím uváděných místech (letišť v Doněcku a další) přitom koresponduje s dobou, kdy zde operovala Republikánská garda DNR a kdy zde probíhaly boje v rozsahu a se zbraněmi, které obžalovaný ve své komunikaci a rozhovorech zmiňuje. Jeho popisům odpovídá i vybavení zbraněmi na fotografiích, stejně jako jeho uniforma a insignie.

12. Citované závěry odborného vyjádření naprosto dostatečným způsobem verifikují údaje, které sám obžalovaný uváděl v četných rozhovorech s médii a zejména průběžně a v hojně míře prezentoval na svém FB profilu. Je tak nepochybné, že obžalovaný veřejně soustavně prezentoval realitu a své názory, nejde o nadsazená nebo smyšlená tvrzení, tedy není žádných důvodných pochyb ani o jím uváděných údajích o zastřelení čtyř nepřátel během bojů na letišti v Doněcku. Skutkové závěry nalézacího soudu jsou i v tomto směru správné, důkazně bezpečně podložené a logické. Lze jen uvést, že počet čtyř zastřelených je minimální, obžalovaný opakovaně popisuje, na jaké vzdálenosti střílí, jak si potvrzuje zásah a jelikož se bojů účastnil prokazatelně dlouhodobě, je počet zabitých protivníků nutně vyšší, ovšem nelze jej přesněji konkretizovat.
13. Naopak jako důvodnou lze vyhodnotit námitku, že ze spisu není patrné, jak nalézací soud zpracovatele k výsledku předvolal. Jelikož mu však byl výsledek zpracovatele výslovně uložen závazným pokynem odvolacího soudu, všechny strany řízení předem věděly, že zpracovatel bude vyslechnut a tento úkon pro ně nemohl být nečekaný nebo dokonce překvapivý. Strany přitom měly s měsíčním předstihem k dispozici odborné vyjádření v písemné podobě, tudíž se mohly na výsledcích detailně připravit. Tento nedostatek proto nezasáhl do práva obžalovaného na obhajobu a je zmíněn pro úplnost, jde o výtoku chyby, která neměla tentokrát reálný dopad v rovině dokazování, ovšem v jiném případě může být procesní situace odlišná, proto je třeba se obdobných nedostatků napříště vyvarovat. Zpracovatel byl patrně předvolán telefonicky, o čemž měl být ve spise učiněn záznam, když platí, že strany musí mít možnost nahlédnutím do spisu získat představu o průběhu plánovaného hlavního líčení, aby se mohly řádně připravit.
14. Dále obhajoba namítá nedostatečnost podkladů pro zpracování odborného vyjádření, když zpracovatel vycházel z veřejně dostupných zdrojů a pokud některé snímky byly opatřeny tzv. metadaty o době a místě pořízení, tyto údaje lze pozměnit, tedy opět jde o podklady neprůkazné. Tyto námitky nemohou v žádném případě obstát. Odvolací soud nijak nezpochybňuje, že jednotlivý snímek a jeho metadata lze upravit, byť jde o činnost dosti pracnou. Snímky a údaje ovšem nutno vyhodnocovat nejen izolovaně, ale především v kontextu nashromážděných důkazů. V dané věci právě bezvýjimečná korespondence nebývala velkého počtu dílčích důkazů různé povahy, nadto pocházejících z různých zdrojů, tvrzené a fotograficky zachycené bezpečně verifikuje a vylučuje možnost úpravy, neoriginality či nadsazování. Lze jen zopakovat, že FB účet byl prokazatelně založen obžalovaným, nejen proto, že byl potvrzen přes telefonní číslo, které dlouhodobě užíval obžalovaný, ale je to nesporné z jeho obsahu a na něj navázané komunikace se svědky, a to včetně rodinných příslušníků. Současně tam pisatelem prezentované názory přesně odpovídají názorům obžalovaného, jak je potvrdila řada svědků, kteří ho osobně znali, někteří s ním byli v kontaktu i během bojů v roce 2017. Přitom nebývala velké množství fotografií zachycuje právě obžalovaného a jím uváděné informace v příspěvcích nejenže fotografiím odpovídají (obžalovaný dokonce fotil i svoje nové osobní doklady DNR), ale odpovídají i závěrům odborného vyjádření, neboť když obžalovaný píše, že je u konkrétního útvaru a bojuje v danou dobu na určitém místě, tato tvrzení opět realitě bojů odpovídají, nemluvě o tom, že u některých fotografií bylo možno určit přesné místo pořízení v krajině a podle zachycených poškozených budov, výskytu vojenské techniky a vzrůstu vegetace je nepochybné, že doba a místo pořízení obžalovaným tvrzenému a realitě bojů přesně odpovídají. Nadto je zde další korespondující pramen informací, a to četné rozhovory, které obžalovaný poskytl médiím. Není tak sebemenších pochyb, že FB profil obžalovaného odráží jeho postoje a zachycuje jeho prožitky.
15. Nepřípadná je námitka, že i pokud by skutková tvrzení byla řádně prokázána, je zvolená právní kvalifikace neodpovídající a skutek by měl být posouzen podle § 321a tr. zákoníku jako přečin účasti na nestátní ozbrojené skupině zaměřené na působení v ozbrojeném konfliktu. Nad rámec přiléhavé argumentace uvedené v odstavci 49. napadeného rozsudku lze doplnit, že skutková podstata podle § 321a tr. zákoníku dopadá na případy, kdy není prokázáno nic jiného než účast na nestátním ozbrojeném konfliktu v zahraničí, aniž by tento směřoval proti ústavnímu zřízení. Nejde o skutkovou podstatu speciální nebo dokonce privilegovanou k ustanovením § 311 tr. zákoníku a

§ 312a tr. zákoníku, ale naopak skutkovou podstatu subsidiární. Jinými slovy řečeno skutková podstata § 321a tr. zákoníku postihuje služby v různých zahraničních „soukromých“ armádách, ať už jsou jejich cíle jakékoliv, přičemž pokud je účel prokazatelně takřkajíc protistátní, je na místě zvolit odpovídající právní kvalifikaci, která právě tento vysoce nebezpečný teroristický prvek odráží, tedy právě podle § 311 tr. zákoníku a § 312a tr. zákoníku (blíže viz *usnesení Nejvyššího soudu z 30. srpna 2023, sp. zn. 3 Tdo 392/2023*).

16. Konečně není vůbec rozhodné, zda obžalovaný získal či nezískal cizí státní občanství. Obžalovaný vycestoval jako občan České republiky v roce 2016 na východní Ukrajinu a tam se v podstatě ihned, stále jakožto občan ČR, zapojil do bojů na straně teroristické a separatistické armády DNR. Pakliže se později prezentuje doklady DNR, jde o nestátní útvar, který nemá na občanství obžalovaného žádný vliv. Pokud nyní, tedy až po spáchání skutku, který je ohraničen zahájením trestního stíhání 31. března 2020, obžalovaný podle všeho získal Ruské státní občanství, neznamená to automaticky ztrátu občanství Českého. Vše shora uvedené je ovšem toliko poznámkou na okraj, neboť otázka občanství není pro možnost trestněprávního postihu obžalovaného vůbec rozhodná. Podle *zásady ochrany a zásady univerzality* zakotvené v § 7 odst. 1 tr. zákoníku se podle zákona České republiky posuzuje trestnost zločinů podle § 311 tr. zákoníku a § 312a tr. zákoníku i tehdy, spáchá-li takový trestný čin v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti. Jinými slovy je trestněprávní odpovědnost u těchto trestných činů dána, ať je spáchá kdokoliv, kdekoliv.
17. Nedůvodnou shledal odvolací soud i jedinou **námítku státního zástupce**, který je toho názoru, že obžalovanému uložený trest je nepřiměřeně mírný. Je pravdou, že po dílčí změně kvalifikace, kdy oproti předchozímu rozsudku ve věci byl přidán i druhý znak kvalifikované skutkové podstaty zločinu teroristického útoku spočívající ve způsobení smrti, byl navýšen trest odnětí svobody o jeden rok na celkových dvacet jedna let. Takto uložený trest je z pohledu odvolacího soudu dostatečný a odpovídá zásadám ukládání trestů. Obžalovanému přitěžuje, že spáchal dva zločiny a v páchání činu pokračoval delší dobu. Naopak za přitěžující nelze považovat usmrcení nejméně čtyř osob, neboť způsobení smrti je znakem kvalifikované skutkové podstaty zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti odsouzen pak v dané věci lze vyhodnotit spíše jako absenci polehčující okolnosti vedení řádného života, když předchozí trestná činnost je naprosto odlišného charakteru (majetkové nikoliv násilné nebo vojenské povahy) a jde o odsouzení před osmi lety. Za popsanych okolností byl obžalovaný při ukládání úhrnného trestu ohrožen trestní sazbou § 311 odst. 3 tr. zákoníku zvýšenou za použití § 108 tr. zákoníku v rozmezí devatenáct let a čtyři měsíce až dvacet šest let a osm měsíců. Jednadvacetiletý trest pak není trestem uloženým při spodní hranici, ale takřka dva roky nad ní, jde o trest vyměřený v podstatě přesně mezi spodní hranicí a polovinou sazby, kterou je dvacet tři let. Takto vyměřený trest okolnostem případu a osobnosti obžalovaného odpovídá, je jasným a zřetelným signálem jak pro obžalovaného, tak pro společnost, že zapojení se do organizovaných bojů teroristické povahy s cílem rozvrátit ústavní zřízení je vysoce společensky nebezpečné jednání, které je přísně sankcionováno. Není dána žádná tak významná přitěžující okolnost, která by zdůvodňovala uložení trestu v horní polovině sazby nebo dokonce při samé horní hranici, jak navrhuje státní zástupce. Oproti předchozímu rozsudku byl skutkový stav upraven tak, že přibyla k jedné ještě druhá kvalifikovaná skutková podstata § 311 odst. 3 tr. zákoníku, tedy trest je ukládán v rámci stejného rozmezí a danou okolnost (usmrcení) nelze současně přičítat jako okolnost přitěžující, neboť je znakem skutkové podstaty a jako přitěžující lze přihlídnout právě k tomu, že obžalovaný nenaplnil jen jeden, ale hned dva znaky kvalifikované skutkové podstaty. Usmrcení nejméně čtyř osob, jakkoliv takový následek odvolací soud nebagatelizuje a je si vědom jeho neodvratitelnosti a tragičnosti, je pro účast na organizovaném teroristickém boji signifikantní. Navýšení trestu o jeden rok, vezme-li v potaz, že rozmezí sazby je pět let, tedy o plnou pětinu, jakožto reakce na přistoupení další kvalifikované skutkové podstaty je adekvátní. Ve výroku o trestu je správné a zdůvodněné i zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

18. S ohledem na vše shora rozvedené byly výroky o vině a trestu v napadeném rozsudku shledány Vrchním soudem správnými a zákonnými, pročez byla odvolání obžalovaného a státního zástupce pro nedůvodnost podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení proti němu může podat obžalovaný a nejvyšší státní zástupce dovolání, které se podává k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (Městský soud v Praze). Nejvyšší státní zástupce může dovolání podat ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 10. ledna 2024

Mgr. Jan Kadlec v. r.
předseda senátu